

Перевод с английского на украинский статьи “Функции собственного капитала банка”

On a bank's books, own funds (shareholders' equity, own capital) break down into the following items:

- share capital;
- capital funds;
- profit-generated funds (with the legal reserve fund as a typical example);
- profits/losses from previous periods (retained earnings; unsettled losses are reported as a negative item);
- current year's results (profit; loss reported as a negative item);
- loan loss reserves (in most cases cannot be recognised as a full-fledged capital component).

Capital is supposed to protect a bank from all sorts of uninsured and unsecured risks apt to turn into losses.

У бухгалтерському обліку банку власний капітал поділяється на наступні складові:

- акціонерний капітал;
- основні фонди;
- фонди, сгенеровані прибутком (наприклад, резервний фонд);
- прибутки/збитки із минулих періодів (нерозподілений прибуток; непогашені збитки відображаються як від'ємне значення);
- результати поточного року;
- резерви на можливі втрати за позиками (у більшості випадків їх не можна визнати повноцінним компонентом власного капіталу).

Власний капітал повинен захищати банк від різноманітних незастрахованих і незабезпечених ризиків, що можуть призвести до збитків. Звідси витікають функції власного капіталу.

The loss-absorbing function

Capital is needed to allow a bank to cover any losses with its own funds. A bank can keep its liabilities fully covered by assets as long as its aggregate losses do not deplete its capital.

Operating losses is not an all too common phenomenon in banks. Banks usually take good care to set their interest margins and other spreads between the income derived from and the cost of borrowed funds to cover their ordinary expenses. That is why operating losses are unlikely to wear off capital on an long-term basis.

This can be said especially of banks with a long and sound track record who, owing to their past efficiency, have managed to generate a sufficient amount of own funds to easily cope with any operating losses. In a new bank without much success history, however, operating losses may end up driving capital below the minimum level set by law.

Функція поглинання витрат

Власний капітал потрібен, щоб уможливити банк покрити будь-які збитки власними коштами. Банк може повністю забезпечувати свої зобов'язання активами, якщо сукупні втрати не виснажують його капітал.

Операційні втрати не є надто поширеним явищем серед банків. Банки зазвичай ретельно слідкують за тим, що встановити процентну маржу та інші спреди між доходом, отриманим від позичених коштів, та їх вартістю на рівні, достатньому для покриття своїх звичайних витрат. Саме тому не є вірогідним, що операційні втрати виснажать власний капітал у довгостроковій перспективі.

Це твердження особливо стосується банків із багатим досвідом, які завдяки своїй ефективній діяльності у минулому змогли накопичити достатню кількість власних коштів, щоб легко впоратися з будь-якими операційними втратами. Однак у випадку із новим банком операційні втрати можуть спричинити ситуацію, коли капітал виявиться нижче мінімального рівня, встановленого законом.

The confidence function

Depositors and bank creditors have to be convinced that their bank deposits and assets are safe. Thanks to its loss-absorbing capability, bank capital indicates a bank's ability to cover its liabilities with assets, thus building and sustaining its credibility. If capital falls below the law-required level and the bank fails to do something about the situation, there is a good reason to revoke its license.

Adequate capital power, apart from simply indicating that a bank has enough assets to back its liabilities, also brings out the fact that deposits and other liabilities are balanced by assets which either yield a financial flow in the ordinary course of banking business (loans, debt securities) or can be sold should the need arise (securities in general). Here, it is a crucial requirement that a bank's capital cover its fixed investments (fixed assets, participating interests in subsidiaries) used in its business operation, which usually produce no financial flow.

Функція збереження довіри

Вкладники і кредитори мають бути переконані, що їх банківські внески та активи у безпеці. Завдяки здатності власного капіталу поглинати збитки банк спроможний покривати свої зобов'язання активами, підтримуючи і укріплюючи репутацію надійного. Якщо величина капіталу стає менше рівня, що вимагається законом, і банк не може поліпшити ситуацію, це є вагомою причиною скасувати його ліцензію.

Достатній обсяг власного капіталу, окрім простого підтвердження факту, що у банку достатньо активів, щоб покрити свої зобов'язання, також вказує на те, що депозити та інші зобов'язання збалансовані активами, що або створюють фінансовий потік у процесі звичайної банківської діяльності (позики, боргові цінні папери) або можуть бути продані за потреби (цінні папери загалом). Надзвичайно важливо, щоб власний капітал банку покривав його інвестиції у основний капітал (основні активи, частки у дочірніх компаніях), що використовуються у його комерційній діяльності і зазвичай не створюють фінансових потоків.

The financing function

As deposits are unfit for the purpose, it is up to capital to provide funds to finance fixed investments (fixed assets and interests in subsidiaries). This particular function is apparent when a bank starts up, when money raised from subscribing shareholders is used to buy buildings, land and equipment. It is desirable to have permanent capital coverage for fixed

assets. That means any additional investments in fixed assets should coincide with a capital rise.

During a bank's life, it generates new capital from its profits. Profits not distributed to shareholders are allocated to other components of shareholders' equity, resulting in a permanent increase. Capital growth is a source of additional funds used to finance new assets. It can buy new fixed assets, loans or other transactions. It is good for a bank to place some of its capital in productive assets, as any income earned on self-financed assets is free from the cost of borrowed funds.

Функція фінансування

Оскільки депозити не підходять для цієї цілі, саме власний капітал повинен бути використаний для фінансування інвестицій у основний капітал (основні засоби та частки у дочірніх компаніях). Ця особлива функція очевидна, коли банк тільки розпочинає свою діяльність, коли залучені від акціонерів кошти застосовуються для купівлі землі, будівель та обладнання. Бажано мати постійне покриття капіталу для основних засобів. Це означає, що будь-які додаткові інвестиції у основний капітал повинні супроводжуватись збільшенням власного капіталу.

Протягом терміну діяльності банку він генерує новий капітал із свого прибутку. Прибуток, не розподілений між акціонерами, розподіляється між іншими компонентами акціонерного капіталу, що призводить до постійного збільшення. За додаткові кошти банк може купувати нові основні засоби, надавати позики та укладати інші угоди. Банку доцільно вкладати частину свого капіталу у виробничі фонди, оскільки будь-який дохід, отриманий від активів, що фінансуються за рахунок власних засобів, не залежить від вартості позичених коштів.

The restrictive function

Capital is a widely used reference for limits on various types of assets and banking transactions. The objective is to prevent banks from taking too many chances. The capital adequacy ratio, as the main limit, measures capital against risk-weighted assets. Depending on their respective relative risk, the value of assets is multiplied by weights ranging from 0 to 20, 50 and 100%. As a result, the total of assets is adjusted for any devaluation caused by loan defaults, fixed asset depreciation and market price declines, as the amount of capital has already fallen due to expenses incurred in providing for identified risks. That exposes capital to potential risks, which can lead to future losses if a bank fails to recover its assets. The minimum required ratio of capital to risk-weighted assets is 8 percent. Under the applicable capital adequacy decree, capital is adjusted for uncovered losses and excess reserves.

Функція стримування

На власний капітал часто посиляються, встановлюючи обмеження для різних видів активів та банківських операцій. Мета полягає у тому, щоб не дозволити банкам приймати на себе забагато ризиків. Коефіцієнт достатності капіталу, як основна межа, вимірює величину капіталу відносно активів, зважених з урахуванням ризику. Залежно від відповідного відносного ризику вартість активів помножується на вагові коефіцієнти у діапазоні від 0 до 20, 50 і 100%. У результаті загальна сума активів редагується з урахуванням будь-якої девальвації, викликаної дефолтом за кредитами, амортизації основних засобів та зниження ринкової ціни, оскільки сума капіталу уже

зменшилась через витрати, понесені на забезпечення ідентифікованих ризиків. Це піддає капітал потенційним ризикам, що можуть призвести до майбутніх втрат, якщо банк не зможе відновити свої активи. Мінімальне необхідне співвідношення капіталу та активів, зважених з урахуванням ризику, складає 8%. У відповідності до діючого декрету достатності власного капіталу, він коригується щодо непокритих збитків та надлишків резервів.